

Suel: Jeg kan gjøre det ganske kort, og det er en Fordel, at jeg ved et Replikliste kan forklare den politiske Forskjel mellem det ærede Medlem og mig. Det vilde det ærede Medlem ogsaa kunne have gjort, hvis han ikke havde været fraværende, da jeg talte første Gang. Jeg sagde nemlig dengang, at Forskjellen er den, at det ærede Medlem tror, at man blot i Kraft af Grundlovens Bogstav og ved en formel Fremgangsmaade kan fremtvinge et Systemliste i Regjeringen. Det foresvævede uden Tvivl det ærede Medlem dengang han gif ind paa at ændre Grundloven i 1866. Han sagde, at der ingen Skade skete, blot at Folket var vaagent. Der har det ærede Medlem aabenbart troet, at han blot i Kraft af Grundlovens utvilsomme og klare Ord om, at Folkethinget har Overvægten, ogsaa kunde sætte det igjennem, uden at arbejde paa Sagerne; men den Erfaring har det ærede Medlem dog gjort i den Række af Aar, at det lader sig ikke gjøre. I vore Dage kræver man, at det virkelig materielle Indhold skal lægges ind i Lovparagrafen for at blive respekteret; med andre Ord, hvis man skal kunne bringe Folkethinget op i den Høide, som Grundloven har tilkænt det, maa Folkethinget selv erhverve sig den Magt, som Grundloven har tillagt det, og hvorledes skal Folkethinget erhverve sig denne Magt? Kun ved at arbejde paa Sagerne, kun ved at bemægtige sig Sagerne, ved at bringe dem i en saadan Overensstemmelse med Folkestemningen, at Alverden til sidst siger: I have Ret, og Ministeriet, som vil skruе Tiden tilbage og kommer med forkerte Fortolkninger af Grundloven, har Uret, saa vil den offentlige Mening ogsaa nok bevæge dette Ministerium bort fra Pladsen og give Plads for et nyt Ministerium, der bedre er i Overensstemmelse med Folkets Mening, og som kan regjere i Grundlovens Aand. Det er denne Forskjel, der i politisk Henseende er imellem det ærede Medlem og mig. Den er ikke principiel, det er kun et Spørgsmaal med Hensyn til den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa Parlamentarismen kan bringes til Verden. Jeg tror, at jeg hermed har yttret, hvad jeg havde at sige til det ærede Medlem paa dette Standpunkt.

Formanden (R a b b e): Det ærede Medlem for Beise Amts 2den Valgkreds (Berg) har begjæret Ordet for tredje Gang. Hvis Thinget deri samtykker (Ophold), har det ærede Medlem Ordet.

Berg: I den første Del af det ærede Medlems Replik henholdt han sig til min Tro, den tror jeg han skal lade mig om. Det er ikke værd, at det ærede Medlem besætter sig med den, han kan holde sig til sin egen. Dernæst forklarede han Noget om 1866. Jeg vil dertil blot sige, at det ærede Medlem i saa Henseende ikke har

Noget at lade mig høre, thi han stemte for den Rigsraadsforfatning, som det i 1866 gjaldt om at komme af med. (Suel: Der er ingen Sammenligning derimellem). So, en meget nøagtig Sammenhæng. Det ærede Medlem er ligesaa paalideligt deri som i Dvrigt; jeg beneger ikke hans Paalidelighed. Nu skulde det ærede Medlem ogsaa rigtig til at vise, hvad han kan magte overfor Sagerne, efterat vi i 10 Aar have forhandlet med Regjeringen og lagt den ene Bunte Beslutninger af Folkethinget paa Bordet efter den anden for at vinde Stemning. Det er uregelmæssigt paa Tiden. Jeg skal ganske simpelt udtale min Opfattelse af den nuværende Situation, og det er den, at den høje Regjering lever paa den Betragtning, at den kan regjere uden Folkethinget ogsaa finansielt. Dette Folkething er valgt for at vise, at denne Doktrin er grundfalsk. Hvorledes nu det skal vises ved det ærede Medlems ministerielle Støtte i fortsatte Forhandlinger og Underhandlinger, forstaar jeg ikke. Derimod kan det efter min Mening vises derved, at dette ærede Ministerium, der lever paa denne Doktrin og staar ligeoverfor Folkethinget, i Virkeligheden ikke kan regjere, hvortil ogsaa hører at lovgive. Nu vil jeg indrømme, at saa have de deres nye Doktrin, thi Ministeriet og vets saa Venner have jo Doktriner. Den ene er den, at der kan regjeres her i Landet trods Folkethinget, og den anden er den, at Landstinget er ligeberettiget med Folkethinget. Nu vil jeg sige, hvorledes anvende de dette Princip om Landstingets Ligeberettigelse? So saaledes: vore Forslag ds i Hænderne paa os, og saa bestaar Landstingets Ligeberettigelse i, at deres Forslag ogsaa ds i Hænderne paa det. Det er en Ligeberettigelse i Retning af det Negative. Men hvad bliver Følgen for det Ministerium, der mener at kunne regjere trods Folkethinget? Følgen bliver Ingenting her og Ingenting der. Det kunde maasse være, Ministeriet ansaa det for et Bevis paa, at saa var Forfatningen ubrugelig, ufrugtbar. Nei, det er kun et tydeligt og klart Bevis for, at dette Ministerium ikke kan bruge Forfatningen. Naar altsaa et saadant Resultat fremkommer ved Hjælp af det ærede Medlem og hans Betragtning, kan han være sig ind i den samme Suppedas igjen, og saa siger man til det ærede Medlem, trods hans gyldne Løfter til Ministeriet den 7de December, at han har manglet Evne og Billie til at gennemføre Forslagene, og saa ere atter 4—5 Maaneder spildte tilligemed alle de øvrige Aar.

Suel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (R a b b e): Da det ærede Medlem saa hyppig gjentager sin Begjæring, tror jeg, det er rigtigt at esse Thingets udtrykkelige Afstemning derover.